Lieta Nr.A42452708
143/AA43-1458-10/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 4.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere,
tiesneses M.Osmane un V.Zommere,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *A.V.*, cietušajai *L.S.* un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *O.M.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.V.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 10.decembra lēmuma Nr.2765 atcelšanu, sakarā ar *A.V.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 5.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 23.oktobrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes 5.policijas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka vietnieks noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.39PA 058664 (turpmāk – Protokols) par to, ka *A.V.* 2007.gada 23.oktobrī plkst. 6.50 Rīgā uz Remīnes ielas sabiedriskā vietā uzmācās *L.S.*, lamājās ar necenzētiem vārdiem, tādējādi ar savu rīcību traucēja sabiedrisko mieru un kārtību. Protokolā secināts, ka atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 167.pantā.

Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes 5.policijas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2007.gada 23.oktobra lēmumu Nr.11Z39 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.39PA 058664 (turpmāk – sākotnējais lēmums) *A.V.* (turpmāk arī – pārkāpējs) par Protokolā norādīto pārkāpumu saskaņā ar LAPK 167.pantu sodīts ar naudas sodu 25 latu apmērā.

Pārkāpējs iesniedza sūdzību.

Ar Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 10.decembra lēmumu Nr.2765 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums.

[2] *A.V.* 2008.gada 11.janvārī iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt Lēmumu. Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem:

[2.1] nevienā procesuālajā dokumentā nav norādīts, kādus necenzētus vārdus pārkāpējs būtu lietojis Protokolā norādītajā vietā un laikā. Ar *L.S.* pārkāpējam iepriekš bija personiskas attiecības;

[2.2] nepamatots ir apgalvojums, ka pārkāpējs būtu atņēmis *L.S.* personiskas mantas, jo policijas iecirknī netika veikta pārkāpēja pārmeklēšana;

[2.3] aizturēšanas laikā *A.T.* nebija formas tērpā, neuzrādīja dienesta apliecību, bet ar sitienu pa galvu nogrūda *A.V.* zemē. Pie aizturēšanas netika pieaicināti liecinieki, kuri tolaik bija pie trolejbusa pieturas. Līdz ar to pārkāpējs uzskata, ka viņam piemērotais sods ir nepamatots un lieta safabricēta uz personīgo naidīgo attiecību pamata.

[3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde rakstveida paskaidrojumos pirmās instances tiesai norādīja, ka *A.V.* pieteikumu neatzīst, un paskaidroja, ka pārkāpēja vaina administratīvā pārkāpuma lietā ir pierādīta ar lietā savāktajiem pierādījumiem. Nosakot sodu pārkāpējam, tika ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Tā kā pārkāpējam piemērots naudas sods 25 lati, kas ir minimālais sods tiesību normā paredzētās sankcijas robežās, uzliktais sods ir samērīgs.

[4] Ar 2009.gada 21.septembra tiesas sēdē pieņemto lēmumu Administratīvā rajona tiesa *L.S.* piešķīra cietušās personas statusu.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 5.novembra spriedumu atstāts negrozīts Lēmums, bet *A.V.* pieteikums noraidīts.

Tiesas spriedumā norādīti turpmāk minētie motīvi.

[5.1] Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar LAPK 167.pantu, kurā noteikts, ka par sīko huligānismu, tas ir, lamāšanos ar necenzētiem vārdiem sabiedriskās vietās, apvainojošu uzmākšanos un citām tamlīdzīgām darbībām, kas traucē sabiedrisko mieru un kārtību, – uzliek naudas sodu no divdesmit pieciem līdz piecdesmit latiem vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

[5.2] Tiesai konkrētajā gadījumā ir jāpārbauda, vai pārkāpējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 167.pantā norādīto pārkāpumu, ņemot vērā, ka pārkāpējs neatzīst, ka Protokolā norādītajā laikā viņa uzvešanās manieri sabiedriskajā vietā varētu uzskatīt par huligānisku.

[5.3] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajā daļā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu

vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var tikt atzīts protokols, personu paskaidrojumi, policijas darbinieku ziņojumi.

[5.4] Tiesa konstatēja, ka lietā ir šādi pierādījumi.

[5.4.1] Pārkāpēja 2007.gada 23.oktobrī Rīgas 5.policijas iecirknī sniegtais paskaidrojums, kurā pārkāpējs norāda, ka aptuveni pulksten 7.30 Rīgā, Biķernieku ielā netālu no Lielvārdes ielas pie 14.trolejbusa pieturas ieraudzīja paziņu *L.S.* (..). Ieraugot *A.V.*, viņa sāka kliegt, ka pārkāpējs viņu izseko. Viņa paskaidroja pārkāpējam, ka atnākšot viņas draugs *A.* un pārkāpēju piekaušot. Ziņkārības vadīts pārkāpējs palika pie pieturas, lai noskaidrotu, kas notiks tālāk. Aptuveni pēc desmit minūtēm piebrauca pelēkas krāsas automašīna, no kuras izleca puisis, nogrūda pārkāpēju zemē un turēja. *L.S.* tajā brīdī atvēzējās ar zābaku, lai spertu pārkāpējam pa seju, un kliedza kaut ko nesakarīgu. *L.S.* bļāva, ka pārkāpējs viņai rādoties sapnī, ka pārkāpējs viņu izseko. Pārkāpējs uzskata, ka *L.S.* ir vajāšanas mānija. Fizisku spēku pret *L.S.* pārkāpējs nelietoja. Kad *A.* gāza pārkāpēju zemē, viņš centās atbrīvoties. Līdz brīdim, kad pārkāpējs tika nogāzts zemē, viņš nespļaudījās. Spļaudījās pēc tam, jo viņa mutē bija smiltis. *L.S.* pārkāpējs fiziski neaizskāra.

[5.4.2] *L.S.* 2007.gada 23.oktobrī sniegtais paskaidrojums, kurā cietusī norāda, ka 2007.gada 23.oktobrī plkst.6.50 viņa izgāja no savas dzīvesvietas */adrese/* un ieraudzīja, ka viņai tuvojās *A.V.*, kurš dzīvo */adrese/*. *A.V.* pienākot klāt, cietusī atkāpās, mēģinot ieskriet atpakaļ mājā, bet nepaspēja, jo *A.V.* saķēra viņu aiz rokas, pēc kā apķēra no mugurpuses ar abām rokām un spieda sev klāt, saucot „Dod bučiņu, dod bučiņu". Tajā brīdī, pielietojot fizisku spēku, *A.V.* atņēma *L.S.* cepuri un atstarotāju no somas. Šo momentu redzēja pastniece, kura bija piebraukusi pie mājas ar automašīnu, un, kad viņa jautāja „Kas te notiek?", *A.V.* daudz maigākā balsī sacīja *L.S.* „puķuzirnīt, nomierinies". Kad pastniece bija aizbraukusi un cietušajai nebija iespējams iekļūt mājā, jo *A.V.* aizšķērsoja ceļu uz durvīm, cietusī piezvanīja policijas inspektoram *A.T.* un pastāstīja par notiekošo, ka *A.V.* apsaukāja viņu ar necenzētiem vārdiem un uzmācās. Pēc tā *A.V.* devās prom, bet tā kā pie viņa atradās cietušās mantas, *L.S.* sekoja viņam. Pēc kāda laika *A.V.* uzlika cepuri uz sētas staba un ņirgājas par to. Līdz laikam, kad ieradās *A.T.*, *A.V.* paguva aiziet līdz trolejbusa pieturai, un, lamājoties, ka nojumei tuvojas *L.S.*, lai prasītu savu atstarotāju, *A.V.* kļuva agresīvs un draudēja *L.S.* ar gāzes baloniņu. Ieraugot atbraucam *A.T.*, *A.V.* atdeva *L.S.* atstarotāju. *A.T.* stādījās priekšā kā policijas inspektors un

teica, lai *A.V.* liek *L.S.* mierā, uz ko *A.V.* reaģēja ar dusmām, necenzētiem vārdiem un spļāva *A.T.* sejas virzienā. Pēc tam *A.T.* nogāza *A.V.* zemē un izsauca policiju. Pēc pāris minūtēm ekipāža ieradās un *A.V.* aizveda.

[5.4.3] *A.T.* 2007.gada 22.novembrī sniegtais paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2007.gada 23.oktobrī plkst.6.50 viņš saņēma telefona zvanu no *L.S.*, kura paskaidroja, ka *A.V.*, pielietojot fizisku spēku, atņēma cepuri un atstarotāju. *L.S.* izklausījās ļoti satraukta un nobijusies. Kamēr *L.S.* runāja ar viņu pa telefonu, *A.T.* fonā dzirdēja *A.V.* balsi, kurš sauca *A.T.* vārdu un kaut ko teica arī *L.S.* Piebraucot ar personīgo automašīnu pie *L.S.* mājas ap plkst.7.01, tur neviena nebija. *A.T.* piezvanīja *L.S.*, lai noskaidrotu atrašanās vietu. *A.V.* atradās Lielvārdes ielā netālu no Biķernieku ielas. Piebraucot pie *L.S.* norādītā krustojuma, *A.T.* pamanīja *L.S.* un *A.V.* Pieejot pie *A.V.*, *A.T.* stādījās priekšā kā 5.policijas iecirkņa inspektors. Pēc kā *A.V.* palika agresīvs iespļāva *A.T.* sejā un sāka neadekvāti vicināt rokas. Jūtot draudus un zinot, ka *A.V.* ir psihiski nelīdzsvarots un var nodarīt kaitējumu *A.T.* un apkārtējiem, *A.T.* pielietoja fizisku spēku, lai nomierinātu *A.V.*, nogrūda *A.V.* zemē un turēja *A.V.* rokas, jo viņš, kamēr atradās uz zemes, visu laiku vicināja rokas, mēģināja atbrīvoties un iesist *A.T.* Kamēr *A.V.* atradās uz zemes, viņš nosauca *A.T.* par cūku, runāja par *A.T.* tuviem cilvēkiem, kā arī *L.S.* apvainoja, izsakot dažādus aizskarošus vārdus par viņu. Tika izsaukta policija.

[5.4.4] *L.S.* 2007.gada 30.novembra paskaidrojums, kurā cietusī vēlreiz apstiprina 2007.gada 23.oktobra paskaidrojumā izklāstīto.

[5.4.5] Protokols.

[5.5] LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot spriedumā minētos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa secināja, ka ar *L.S.* paskaidrojumu, kuram tiesa konkrētajā gadījumā piešķir noteicošā pierādījuma spēku, ir pierādīts, ka pārkāpējs 2007.gada 23.oktobrī plkst.6.50 */adrese/*, uzmācās *L.S.*, tādējādi ar savu rīcību traucēja sabiedrisko mieru un kārtību sabiedriskajā vietā, jo dzīvojamās mājas */adrese/*, pagalms, kur norisinājusies pārkāpēja uzmākšanās cietušai personai, atzīstams par sabiedrisku vietu. Turklāt incidents turpinājās arī 14.trolejbusa pieturvietā, kas arī atzīstama par sabiedrisku vietu.

Kā izriet no LAPK 167.panta dispozīcijas konstrukcijas, lai pierādītu personas vainu huligānismā, ir jākonstatē kaut viena no pantā norādītām darbībām – lamāšanos ar necenzētiem vārdiem sabiedriskās vietās, apvainojošu uzmākšanos vai citu tamlīdzīgu darbību, kas traucē sabiedrisko mieru un kārtību. Tā kā pārkāpēja vaina LAPK 167.pantā norādītā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar fakta konstatēšanu par pārkāpēja uzmākšanos cietušai, nav nozīmes apstākļa noskaidrošanai, vai pārkāpējs ir arī lamājies necenzētiem vārdiem.

Pārkāpējs paskaidrojumā policijai norādījis, ka viņš 2007.gada 23.oktobrī aptuveni pulksten 7.30 Rīgā, Biķernieku ielā netālu no Lielvārdes ielas pie 14.trolejbusa pieturas ieraudzīja paziņu *L.S.*, kura, ieraugot viņu, sāka kliegt, ka pārkāpējs viņu izseko. Minētais pārkāpēja apgalvojums ir pretrunā ar lietā iesniegtajā Administratīvās aizturēšanas protokolā Nr.547 fiksēto, no kura izriet, ka 2007.gada 23.oktobrī plkst.7.30 pārkāpējs jau tika aizturēts. Līdz ar to nav pamata pārkāpēja norādītajam, ka plkst.7.30 viņš tikai ieraudzījis *L.S.*

Pārkāpējs ne policijas darbiniekiem, ne arī tiesas sēdē nav paskaidrojis, kādu apstākļu vadīts viņš agrā rīta stundā atradies netālu no cietušās dzīvesvietas, jo savu dzīvesvietu pārkāpējs pieteikumā norādījis */adrese/*, savukārt uz tiesas jautājumu par pārkāpēja dzīvesvietu Rīgā, viņš atteicies to nosaukt. Minētais tiesas ieskatā apstiprina, ka pārkāpēja atrašanās agrā rīta stundā netālu no cietušās dzīvesvietas nebija nejauša, it īpaši ņemot vērā pārkāpēja tiesas sēdē norādīto, ka pārkāpējam ar cietušo 2005.gadā bija tuvas attiecības, līdz ar to minētais apstiprinoši pierāda cietušās norādīto par pārkāpēja uzmākšanos viņai mājas */adrese/*, pagalmā.

Konkrētajā gadījumā tiesa no lietā iesniegtajiem pierādījumiem nekonstatē no cietušās puses nekādu provokatīvu darbību, kas būtu par iemeslu pārkāpēja prettiesiskai rīcībai, vērstai uz sabiedriskā miera traucējumu.

[5.6] Pārbaudot Lēmuma tiesiskumu, tiesa atzina, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes amatpersona, pieņemot Lēmumu, ir pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos materiālus un izvērtējusi pārkāpēja norādītos iebildumus. Tiesa secināja, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde pirms lēmuma pieņemšanas pilnīgi un vispusīgi veica administratīvā pārkāpuma lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, ieguva informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām un vispārējiem tiesību principiem. Tiesa arī konstatēja, ka, izdodot Lēmumu, ir ievērota lietas piekritība, Lēmumā ir norāde uz lietā savāktajiem pierādījumiem un piemērotām tiesību normām, līdz ar to Lēmums attaisno *A.V.* piemēroto sodu par pieļauto administratīvo pārkāpumu.

Ņemot vērā spriedumā iepriekš konstatēto, tiesa atzina, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots. Ievērojot to, ka pārkāpējam administratīvais sods tika piemērots atbilstoši LAPK 167.panta sankcijas minimālajam apmēram, piemērotais sods konkrētajā gadījumā uzskatāms par samērīgu.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 5.novembra spriedumu *A.V.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot minēto tiesas spriedumu atcelt, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa nav ņēmusi vērā liecinieka *A.T.* 2007.gada septembra vēstules *A.V.* portālā www.draugiem.lv, kurās izteikti draudi *A.V.* un aicināts izkauties. Tiesas spriedumā nav veikts šo vēstuļu izvērtējums.

[6.2] Pārkāpēja ieskatā uzbrukums viņam tika veikts *A.T.* un *L.S.* vienošanās rezultātā.

[7] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde rakstveida paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai pārkāpēja apelācijas sūdzību neatzina, lūdza to noraidīt, norādot, ka lietas materiālos ir pierādītas *A.V.* darbības LAPK 167.panta prasību pārkāpšanā. Sods piemērots, ievērojot visus lietā savāktos pierādījumus un apsverot administratīvā akta izdošanas lietderību. Lieta tika skatīta par *A.V.* izdarīto administratīvo pārkāpumu, nevis personīgajām attiecībām starp pārkāpēju, cietušo un liecinieku. Attiecībā uz pārkāpēja norādīto, ka uz kautiņu viņu aicināja liecinieks *A.T.*, policijas pārvalde vērš uzmanību, ka 2007.gada 23.oktobrī plkst.6.50 pārkāpējs atradās pie cietušās dzīves vietas. Uzmācošas darbības no pārkāpēja puses tika vērstas pret cietušo, nevis liecinieku.

[8] Tiesas sēdē apgabaltiesā *A.V.* apelācijas sūdzību uzturēja, paskaidroja, ka tolaik dzīvojis netālu no *L.S.* dzīvesvietas, atradies trolejbusa pieturā, lai dotos uz darbu, ieraudzījis *L.S.*, kura sākusi draudēt, ka atbrauks viņas draugs *A.T.* un pārkāpēju piekaušot. Atbraukusi automašīna, no kuras izkāpis cilvēks civiltērpā, pieskrējis un iesitis pārkāpējam pa galvu, nekādu apliecību nav uzrādījis. *A.T.* pārkāpēju sitis un pielietojis speciālos paņēmienus, kamēr atbraukusi policija, ka arī *L.S.* atvēzējusies, lai iespertu ar zābaku.

L.S. sniedza liecību par 23.oktobra notikumu.

Policijas pārstāve papildus paskaidroja, ka *A.T.* tobrīd bija 5.policijas iecirkņa inspektors, kurš pildīja savus pienākumus.

Uz tiesas sēdi nebija ieradies liecinieks *A.T.*, apgabaltiesa, uzklausot procesa dalībnieku viedokļus, atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez liecinieka *A.T.* piedalīšanās.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies pārkāpēja un iestādes pārstāves paskaidrojumus un cietušās liecību, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *A.V.* apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums par Lēmuma atcelšanu ir noraidāms.

[10] LAPK 167.pantā ir paredzēta atbildība par sīko huligānismu, tas ir, lamāšanos ar necenzētiem vārdiem sabiedriskās vietās, apvainojošu uzmākšanos un citām tamlīdzīgām darbībām, kas traucē sabiedrisko mieru un kārtību. Minētā tiesību norma ir ietverta LAPK 13.nodaļā, kurā

paredzēta atbildība par administratīvajiem pārkāpumiem, kas apdraud sabiedrisko kārtību. Tādējādi sīkā huligānisma kā administratīvā pārkāpuma objekts ir sabiedriskais miers un kārtība, bet objektīvā puse – darbības, kas vērstas uz sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu.

Atbilstoši LAPK 238.pantam administratīvo pārkāpumu lietu lietvedību un izskatīšanas kārtību reglamentē šis kodekss un citi normatīvie akti. Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, kas norādīta šā apgabaltiesas sprieduma [5.1] – [5.6] punktā, atzīst, ka tā ir pareiza. Proti, Administratīvā rajona tiesa, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti nonāca pie secinājuma, ka Lēmums, ar kuru *A.V.* saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 167.pantā paredzēto pārkāpumu – apvainojošu uzmākšanos, ir tiesisks un pamatots. Ievērojot minēto, apgabaltiesa savā spriedumā neatkārto motivāciju, kas norādīta pirmās instances tiesas spriedumā, un tai pievienojas.

Vienlaikus apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa nepamatoti secināja, ka nav nozīmes apstākļa noskaidrošanai, vai pārkāpējs ir arī lamājies necenzētiem vārdiem. Tā kā ar Lēmumu pārkāpējs saukts pie administratīvā atbildības par to, ka viņš „sabiedriskā vietā uzmācās *L.S.*, lamājās necenzētiem vārdiem, ar savu rīcību traucēja sabiedrisko mieru un kārtību" tiesai bija jāpārbauda visi apstākļi lietā, tostarp, vai *A.V.* lietoja arī necenzētus vārdus, tādējādi traucējot sabiedrisko mieru un kārtību.

[11] Gan sūdzībā iestādei (*lietas 20.lapa*), gan rakstveida paskaidrojumos (*lietas 31.lapa*) un paskaidrojumos pirmās instances tiesai *A.V.* noliedza necenzētu vārdu lietošanu.

No lietā esošajiem *L.S.* un *A.T.* rakstveida paskaidrojumiem (*lietas 30., 32.-33.lapa*), *A.T.* ziņojuma (*lietas 29.lapa*), *L.S.* paskaidrojumiem un liecinieka *A.T.* liecībām pirmās instances tiesas sēdē (*2009.gada 26.oktobra tiesas sēdes protokols, lietas 78.-81.lapa*) secināms, ka 2007.gada 23.oktobrī *A.V.* laikā, kad viņš kopā ar *L.S.* un tur ieradušos *A.T.* atradās netālu no trolejbusa pieturas, lietoja necenzētus vārdus, kas tika adresēti gan cietušajai, gan *A.T. L.S.* citstarp paskaidrojumā policijai norādīja, ka *A.V.*, domādams, ka viņai ir attiecības ar *A.T.*, nosaucis viņu par mauku un piegulētāju. *L.S.* apgabaltiesai iesniedza rakstveida liecību par to, ka *A.V.* lietoja šādus necenzētus vārdus, adresētus *A.T.*: „idiots", „ej un izdrāz *L.S.*", bet cietušajai tika adresēti vārdi: „Pasūkā *A.T.* un viss būs kārtībā!" (*lietas 106.lapa*). Savukārt *A.T.* liecībā pirmās instances tiesai norādīja, ka *A.V.* necenzētus vārdus lietoja, taču viņš neatceras, kādi tie bija. *A.T.* liecībā tiesai akcentēja, ka *A.V.* uzvedās agresīvi, grūstījās, spļāva, kliedza,

nepakļāvās pavēlēm, tādēļ *A.T.* pārkāpēju turēja, lai viņš cietušajai nenodarītu kaitējumu, kā arī iesita viņam.

Izvērtējot minēto un lietas materiālus to kopsakarībā, apgabaltiesa secina, ka ir pierādīts arī apstāklis, ka *A.V.* 2007.gada 23.oktobra rītā ap plkst.6.50 atrodoties sabiedriskā vietā – uz ielas, netālu no transporta pieturas, lamājās ar necenzētiem vārdiem, kas tika adresēti cietušajai un *A.T.* Apgabaltiesas ieskatā minētā pārkāpēja rīcība (darbības) bija vērsta uz sabiedriskās kārtības traucēšanu. Tādējādi Lēmumā ir pamatoti secināts, ka *A.V.* saucams pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 167.pantu arī par lamāšanos ar necenzētiem vārdiem Protokolā norādītajā vietā un laikā.

[12] Apgabaltiesa papildus norāda, ka ir kritiski vērtējams *A.V.* apgalvojums, ka 2007.gada 23.oktobrī viņš dzīvoja netālu no cietušās dzīves vietas un tādēļ viņi satikās trolejbusa pieturā. Kā izriet no Protokola un Administratīvās aizturēšanas protokola Nr.547, pārkāpējs savu dzīvesvietu pārkāpuma izdarīšanas laikā bija norādījis */adrese/*. Minētā adrese neatrodas netālu no cietušās dzīves vietas, gluži pretēji, tā ir citā Rīgas pilsētas rajonā. Ievērojot *L.S.* norādīto, ka *A.V.* jau vairākus gadus viņu izseko un ka šā iemesla dēļ tikusi lūgta policijas palīdzība, apgabaltiesa noraida kā nepamatotus pārkāpēja argumentus, ka viņa un *L.S.* satikšanās bija nejauša, ka tieši cietusī bija tā, kas izraisīja konfliktu trolejbusa pieturā 23.oktobra rītā, ka konkrētais notikums ir safabricēts.

Pārkāpējs norādījis par tiesas pienākumu pārbaudīt *A.V.* un *A.T.* saraksti interneta vidē, tostarp portālā www.draugiem.lv. Tā kā pārkāpējs nav iesniedzis nekādus pierādījumus tam, ka *A.T.* pārkāpēja ieskatā viņam interneta vidē izteica draudus, apgabaltiesai nav pamata vērtēt un arī pirmās instances tiesa pamatoti nevērtēja pārkāpēja argumentus par draudu saņemšanu no *A.T.*

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286^{11}.panta otrās daļas 1.punktu un $286.^{14}$pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 10.decembra lēmumu Nr.2765 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.39 PA 058664), bet *A.V.* pieteikumu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams, un tas stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere

Tiesneses

M.Osmane

V.Zommere